

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010870
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112010870.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému Q. stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 10.11.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.05.2017 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 10. 11. 2015 v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c/ Tr. por. sa obžalovaný Q., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M., prechodne F., pošta T.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II sp. zn. 1 Pv 315/12-101 zo dňa 23.10.2012, pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „si od neznámej osoby od presne nezisteného času začiatkom roku 2012 do 22.10 hod. dňa 16.04.2012 bez povolenia zaobstaral a následne v kovovej skrinke v montážnej jame nachádzajúcej sa v garáži patriacej k rodinnému domu na M. v C. so súpisným číslom XXXXX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, parcelné číslo XXX/X, katastrálne územie C. - N. držal drogy a to smotanovobiely hrubo kryštalický materiál bez viditeľných prímiesí spolu v 5 ks a 15 ks zatavených plastových injekčných striekačiek s celkovou hmotnosťou (v prípade 5 ks plastových striekačiek) 72,19 g (jednotlivo 13,91 g, 14,80 g, 14,68 g, 14,37 g a 14,43 g) v ktorom zaistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,7 % hmotnostného vyjadreného ako voľná báza, čo predstavuje 53,93 g účinnej látky z ktorého by sa dalo pripraviť minimálne 1348 obvykle jednorazových dávok a v prípade 15 ks plastových striekačiek s celkovou hmotnosťou 211,14 g (jednotlivo: 13,82 g, 13,43 g, 13,99 g, 14,07 g, 14,22 g, 13,74 g, 14,09 g, 13,77 g, 14,19 g, 14,9 g, 13,90 g, 15,15 g, 13,69 g, 14,22 g a 14,67 g) v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,2 % hmotnostného vyjadreného ako voľná báza, čo predstavuje 158,78 g účinnej látky, z ktorého by sa dalo pripraviť minimálne 3969 obvykle jednorazových dávok, čo predstavuje spolu 5317 obvykle jednorazových dávok drogy ktorých hodnota na čiernom trhu bola stanovená v hodnote minimálne 37.219,-€, pričom metamfetamín je v zmysle zákona MR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradených do II. skupiny psychotropných látok,“ pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 10.11.2015, v spojitosti aj s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 09.09.2016 bol obžalovaný Q., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že „si od neznámej osoby od presne nezisteného času začiatkom roku 2012 do 22.10. hod. dňa 16.04.2012 bez povolenia zaobstaral a následne v kovovej skrinke v montážnej jame nachádzajúcej sa v garáži patriacej k rodinnému domu na M. v C. so súpisným číslom XXXXX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, parcelné číslo XXX/X, katastrálne územie C. držal drogy a to smotanovobiely hrubo kryštalický materiál bez viditeľných prímiesí spolu v 5 ks a 15 ks zatavených plastových injekčných striekačiek s celkovou hmotnosťou (v prípade 5 ks plastových striekačiek) 72,19 g (jednotlivo 13,91 g, 14,80 g, 14,68 g, 14,37 g a 14,43 g) v ktorom zaistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,7 % hmotnostného vyjadreného ako voľná báza, čo predstavuje 53,93 g účinnej látky z ktorého by sa dalo pripraviť minimálne 1348 obvykle jednorazových dávok a v prípade 15 ks plastových striekačiek s celkovou hmotnosťou 211,14 g (jednotlivo: 13,82 g, 13,43 g, 13,99 g, 14,07 g, 14,22 g, 13,74 g, 14,09 g, 13,77 g, 14,19 g, 14,9 g, 13,90 g, 15,15 g, 13,69 g, 14,22 g a 14,67 g) v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,2 % hmotnostného vyjadreného ako voľná báza, čo predstavuje 158,78 g účinnej látky, čo predstavuje spolu 5317 obvykle jednorazových dávok drogy ktorých hodnota na čiernom trhu bola stanovená v hodnote minimálne X.XXX,-€, pričom metamfetamín je v zmysle zákona MR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradených do II. skupiny psychotropných látok“. Za to bol obžalovaný Q. okresným súdom odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný Q., ktoré písomne podrobne odôvodnil jeho obhajca Mgr. S.. V tomto odvolaní odvolateľ poukazuje na to, že okresný súd pôvodným rozsudkom zo dňa 15.05.2014 ho uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 3 písm. e/ Tr. zák., tak, ako je uvedené v skutkovej časti uvedeného rozsudku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v o výmere 10 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka. Proti uvedenému rozsudku si podal odvolanie dňa 30. 06. 2014 proti všetkým výrokom rozsudku a Krajský súd v Bratislave v konaní pod sp. zn. 4To 130/2014 zo dňa 04.12.2014 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázal pritom na to, že krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že podané odvolanie bolo plne dôvodné a napadnuté prvostupňové rozhodnutie považoval za predčasné, keďže okresný súd sa nijako nevysporiadal s námietkami obhajoby, uvedenými i v právnej analýze obhajoby (č. I. 1000-1013), a teda prvostupňový súd porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby. Navyše odôvodnenie predmetného rozsudku podľa odvolacieho súdu neposkytuje dostatočný priestor na preskúmanie jeho vecnej správnosti, nakoľko po obsahovej stránke nespĺňa požiadavky upravené v § 138 ods. 1 Tr. por. Okresný súd v predmetnej veci po zrušení rozsudku odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní dňa 10. 11. 2015 sa „pokúsil výsluchmi už odsúdených U. a D. odstrániť nedostatky dokazovania“, pričom po vykonanom dokazovaní opätovne ho uznal vinným z uvedeného obzvlášť závažného zločinu podľa nezmenenom skutkovom a právnom základe, ako to bolo aj v prvom odsudzujúcom rozsudku a bol mu uložený prakticky ten istý trest - vo výmere 10 rokov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad v trvaní 1 roka. Odvolateľ ďalej poukázal na písomné dôvody napadnutého rozsudku s tým, že má za to, že rozsudok prvostupňového súdu je v rozpore so základnými zásadami trestného konania, uvedenými v ustanoveniach § 2 ods. 10, § 2 ods. 12 Tr. por. a je zrejme, že ak by sa prvostupňový súd týmito zásadami držal, musel by ho spod obžaloby oslobodiť. Cituje pri tom uvedené procesnoprávne ustanovenia s tým, okresný súd vo veci konal v rozpore s uvedenými zásadami vo viacerých smeroch a dostatočným spôsobom sa nevyrovnal so všetkými zadováženými dôkazmi, ktoré boli v tomto konaní aj vykonané, resp. ich označil v úplnom rozpore s tým, ako boli v skutočnosti vykonané.

Odvolateľ v písomnom odvolaní v podstate uviedol tie isté argumenty, ktoré boli obsahom aj predošlého odvolania s tým, že okresný súd vytvoril dve kategórie dôkazov, ktoré si boli navzájom protichodné,

príčom jeden druh svedkov mal motiváciu obžalovanému pomôcť a druhá skupina svedkov nemala v záujme obžalovanému pomôcť a ani uškodiť. Nie je zrejmé, podľa akého kľúča okresný súd rozdelil svedkov do týchto skupín, len sa dá domnievať, v akom osobnom, rodinnom či inom pomere sú k obžalovanému. Na základe tejto selekcie je potom pre súd výpoveď rodinného príslušníka nevierohodná, účelová a naopak, výpoveď akéhokoľvek iného svedka je reálna, pravdivá a skutočná. Takýto postup hodnotenia dôkazov preto odvolateľ považuje za čisto účelový a nedôvodný. Súd na jednej strane verí svedkom -nájomcom časti nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve obžalovaného a ktorí vypovedajú ohľadne okolností garáže, kľúčov od brány a možnosti uschovania osobných vecí nájomníkov v nej, na druhej strane neverí výpovedi otca, matky a dvoch detí obžalovaného, ktorí po zákonom poučení ako svedkovia vypovedali o okolnostiach, ktoré sami svojimi zmyslami vnímali. Súd však plne dôveruje výpovedi dvoch svedkov - D., ktorí podľa súdu nemali dôvod vypovedať nepravdu a najmä krivo obviňovať obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, na druhej strane sa v rozsudku vôbec nezaobrá výpoveďami svedkov ako S. starší a skutočnosťami v nich uvedenými. Podľa odvolateľa akýsi paušalizovaný pohľad na svedkov obhajoby, ktorí „majú dôvod“ vypovedať nepravdu o skutku je nedôvodný, pretože snaha pomôcť obžalovanému nebola ničím preukázaná a pravdivosť ich výpovede nebola žiadnym iným dôkazom vyvrátená. V tomto kontexte však pochybne vyznieva interpretovaný názor prvostupňového súdu o pravdivosti výpovedí svedkov Z., ktorých výpovediam súd bez výnimky dôveroval a nemal žiadnym spôsobom nabúranú ich vierohodnosť. A to napriek skutočnosti, že obaja svedkovia dlhodobo páchali bez vedomia odvolateľa drogovú trestnú činnosť, obaja títo svedkovia sa k držbe omamných látok a ich distribuovaniu priznali a svedka Z. usvedčujú z nepravdivej výpovede ohľadne garáže a vstupu do nej viacerí svedkovia. Je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obom týmto svedkom v prípade usvedčenia z držby omamných látok v garáži hrozilo stíhanie pre oveľa závažnejší, obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., teda práve tak, ako aj jemu. Navyše svedka Z. zo zavádzania súdu i orgánov činných v trestnom konaní usvedčuje i sudca pre prípravné konanie vo svojom uznesení Tp/279/2012 ako aj Krajský súd v uznesení pod sp. zn. 1Tpo/83/2012. Podľa odvolateľa sa súd prvého stupňa uvedenými okolnosťami dostatočne nevysporiadal. Podľa neho okresný súd pochybil aj v tom, keď svoje rozhodnutie oprel i o dôkazy, ktoré neboli vykonané tak, ako to sám vo svojom rozsudku konštatuje. Namietá predovšetkým skutočnosť, že dvere na trezore otvoril on za účelom vykonania domovej prehliadky. Pritom poukazuje na tú skutočnosť, že sa domovej prehliadky, ktorá smerovala najprv proti osobám Z. a N. zúčastnil výlučne ako majiteľ nehnuteľnosti. Bol prítomný v dome, ktorý obývali obaja podozriví a k trezoru v montážnej jame bol privolaný v čase, keď bol tento otvorený. To znamená, že konštatovanie súdu o otvorení trezoru pre účely domovej prehliadky je ničím nepodložená nepravda. Ako ďalšie pochybenie udáva odvolateľ skutočnosť, že súd nebral do úvahy výpoveď svedka, ktorý potvrdzoval pravdivosť jeho výpovede a ktorý podľa súdu vôbec nevypovedal. Uvádza, že svedok N. (jeho otec) po vznesení obvinenia jeho osobe odmietol vypovedať, avšak je toho názoru, že jeho pôvodnú výpoveď je možné v tomto prípade prečítať. Tento totiž ako po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči nemu (obžalovanému) nevyužil svoje právo a vypovedal ako svedok ku skutočnostiam ohľadne garáže a prenájmania domu na M. v C.. Po zrušení obvinenia voči jeho osobe a opätovnom obvinení dňa 23.04.2012 svedok N. odmietol vypovedať, avšak jeho výpoveď bola vykonaná po začatí trestného stíhania, po vznesení obvinenia a nie je jedinou výpoveďou v tejto veci. Odvolateľ ďalej poukazuje na ustanovenia § 168 Tr. por., ktoré sa zaoberá obsahom odôvodnenia skutočností, ktoré súd vzal za dokázané, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov. Okresný súd pri rozhodovaní o jeho vine sa plne stotožnil so závermi domovej prehliadky, teda postupom orgánov činných v trestnom konaní pri jej vykonaní a jej výsledkom a podľa neho je to základný dôkaz o jeho vine. Práve tento dôkaz podľa jeho názoru preukázal, kto nesie vinu na držbe uvedeného množstva omamnej látky a v akom rozsahu. Poukazuje ďalej na to, že so svojimi obhajcami vykonali právnu analýzu spôsobu vykonania domovej prehliadky a jej výsledku a výsledok tejto analýzy predložili aj okresnému súdu ako listinný dôkaz, ktorý bol následne vykonaný jeho prečítaním na hlavnom pojednávaní. Zo záznamu tejto domovej prehliadky vyplýva, že D. vydala pri domovej prehliadke bytu tri zatavené 20 ml striekačky, dva igelitové sáčky s obsahom 95,04 g a ďalších 43 ks striekačiek - 10 ml, 5 ml a 3 ml striekačiek, ktorých obsah tvoril kryštalický pervitín. Podľa odvolateľa nie je možné nevnímať si, že tri vydané 20 ml striekačky svedkyňou N. sú typovo i druhovo zhodné so striekačkami, ktoré boli nájdené v trezore v montážnej jame a ktorých držba sa kladie jemu za vinu. Treba a je nutné poukázať na spôsob, akým osoba, alebo osoby narábajúce so striekačkami a ich obsahom s týmito narábali. Svedkyňa D. sama priznala, že pomáhala U. striekačky zatavovať. Všetky nájdené striekačky v jeho dome, ako aj v byte N. a Z., v trezore a v garáži vykazujú úplne zhodný spôsob zatačovania. Obdobne, znalecký posudok taktiež potvrdil, že skoro totožný percentuálny obsah MA v látke nepochybne pochádza od jediného výrobcu, teda i pervitín,

nájdený v dome, v byte Vojáčkovej, ako aj previtín, nájdený v trezore v garáži. Zvlášť poukazuje odvolateľ na 10. stranu právnej analýzy, ktorú obhajoba vypracovala zo záznamu z domovej prehliadky, obsahom ktorej je o.i. aj číselné označenie striekačiek, s čím chce dokázať, že okrem neho do garáže mali prístup aj vyššie uvedení svedkovia. Odvolateľ v ďalšej časti odvolania poukazuje na domovú prehliadku zo dňa 17.04.2014, pokiaľ ide o nájdené omamné látky v garáži v montážnej jame, v ktorej bol umiestnený trezor s omamnými látkami, tak v tejto ako miesto nálezu je uvedené pod poradovým číslom 23: „Garáž v montážnej jame vo vrchnej poličke kovovej skrinky v plastovej červenej guľatej krabici“ a pod poradovým číslom 24 : „Garáž v montážnej jame vo spodnej poličke kovovej skrinky v plastovej červenej guľatej krabici“, teda opis miesta nálezu je dostatočne opísaný, ako aj samotný nález omamných látok aj s balením. Preto je len ťažko predpokladať, že ide o výmysel alebo nepravdivý opis miesta. Čo je však nepochybné a čo znevierhodňuje postup vyšetrovateľa, resp. kriminálneho technika je tá skutočnosť, že na fotografickom zábere, patriacom k opisu nálezu omamných látok v trezore je vidieť úplne iné, rozdielne postavenie nálezu stôp, ako je to opísané vyšetrovateľom. Na zábere je zrejmé, že trezor poličky nemá, dve červené misky s obsahom striekačiek nie sú položené na poličkách, oddeľujúcich vnútro trezoru, ale sú položené na sebe. So zreteľom na uvedené namieta spisovanie zápisnice o domovej prehliadky a celý postup polície proti jeho osobe. Podľa neho takýto postup bol celkom účelový, v rozpore s Trestným poriadkom, ale aj vnútrorezortnými predpismi MV SR. Nezákonnosť postupu vyšetrovateľky PZ vidí odvolateľ v jej svojvôli v tom, že ona sama rozhodla, kto poniesie trestnoprávnu zodpovednosť za zaistené omamné látky a v akom rozsahu a tomuto podriadila postup vo vyšetrovaní, čomu zodpovedá i samotný výsledok jej konania, keď obaja svedkovia Z. neniesli trestnú zodpovednosť za všetky omamné látky im nájdené, pričom im bola ponúknutá dohoda so znížením trestu výmenou za ich usvedčujúce výpovede. Takýto účelový postup podľa odvolateľa diskvalifikuje celé trestné konanie. Podľa odvolateľa okresný súd na jednej strane poukazuje na protichodnosť dvoch skupín výpovedí, pričom konštatuje, že hlavným dôkazom, svedčiacim o jeho vine je zápisnica o domovej prehliadke, ktorá je nesporná, pritom jeho argumentmi súd sa absolútne nezaoberal, nevzal do úvahy jeho obhajobné tvrdenia, ktoré podporil i písomnou analýzou, založenou do spisu a ktorá jednoznačne nasvedčuje tomu, že omamné látky, nájdené v trezore patrili teraz už odsúdeným U., pričom oni boli tí, ktorí s nimi manipulovali, plnili drogu striekačky, ktoré zatavovali a navyše si ich počet označili papierom s evidenčným číslom. Právne úvahy okresného súdu sa preto venujú výlučne osobám Z., ich „logickej výpovedi“, pričom súd nevzhliada v ich konaní žiadnu motiváciu, ktorá by mohla dosvedčiť ich krivej výpovedi. Taktiež namieta odvolateľ jednostranné hodnotenie jeho osoby okresným súdom v tom, že mal viesť nákladný finančný život, že vlastní rôzne nehnuteľnosti a chcel si svoje podnikanie priliepiť spáchaním uvedenej drogovej trestnej činnosti. Na jeho rukách neboli nájdené nikdy žiadne stopy omamných látok, neexistuje tu žiadny právne relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval tvrdeniu súdu, že si chcel priliepiť a teda sa pripravoval na distribúciu drogy. Podľa odvolateľa jednostrannosť hodnotenia dôkazov a absencia nestrannosti pri rozhodovaní okresného súdu v konečnom dôsledku sa prejavila i pochybením pri právnej kvalifikácii trestného činu, za ktorý ho súd odsúdil a ktorý je v rozpore jednak so žalovaným skutkom jednak v rozpore s výsledkami dokazovania. Okresný súd totiž jeho konanie právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., v právnej vete uvádza, že „vyrobil, predával, zadovažoval a prechovával po akúkoľvek dobu“, avšak v odôvodnení samotného rozsudku vylučuje preukázanie výroby, alebo distribúcie omamnej látky. Záverom navrhol zrušiť rozsudok prvostupňového súdu, s tým, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil.

Verejné zasadnutie konané dňa 11.05.2017 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného Q., nakoľko obžalovaný svojím písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 28.04.2017, výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie v uvedený deň konalo v jeho neprítomnosti, ale za účasti jeho obhajcu Mgr. S..

Obhajca obžalovaného v plnom rozsahu zotrval na písomne podanom odvolaní aj na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodiť. Uviedol, že okresný súd po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku sa riadne nevysporiadal so všetkým i pokynmi nadriadeného súdu, i keď opätovne vypočul v procesnom postavení tých svedkov, ktorí boli pôvodne odsúdení pre drogovú trestnú činnosť, avšak do konania žiadnym spôsobom nevniesli také nové skutočnosti, o ktoré by mohol okresný súd oprieť vinu jeho mandanta. Rozsudok okresného súdu v celom rozsahu považuje za nezákonný, preto ho navrhol zrušiť a jeho klienta spod obžaloby oslobodiť. Alternatívne navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložiť trest podľa zmierovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry považovala rozsudok okresného súdu za správny a zákonný, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Odvolací súd pritom zistil, že podané odvolanie zo strany obžalovaného treba považovať v podstate dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne aj čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 2 ods. 18 Tr. por. konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 285 Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak písm. a/ nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

písm. b/ skutok nie je trestným činom,

písm. c/ nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,

písm. d/ obžalovaný nie je pre nepříčetnosť trestne zodpovedný,

písm. e/ obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,

písm. f/ trestnosť činu zanikla, alebo

písm. g/ prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd konštatuje, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II pod č. k. 1 Pv 315/12-101 dňa 23.10.2012 podal na Okresný súd Bratislava I obžalobu na obžalovaného Q. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe. Okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol v merite veci tak, že bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok pod sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 15.05.2014 s tým, že okresný súd upravil skutok a obžalovaného Q. uznal za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., v spojitosti aj s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/65/2012 zo dňa 06. 10. 2014, ktorý ale bol uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/130/2014 zo dňa 04. 12. 2014 v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená súdu prvého

stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (§ 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.). Hlavným dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku vtedy boli predovšetkým procesné pochybenia okresného súdu v tom, že napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa boli založené na nejasných skutkových zisteniach, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čím vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov. Po zrušení pôvodného rozsudku a vrátení veci okresný súd doplnil dokazovanie výsluchmi svedkov Q. a po opätovnom vyhodnotení už aj predtým vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní dňa 10.11.2015 uznal obžalovaného Q. vinným v podstate na tých istých skutkových a právnych záveroch ako predtým, teda pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., v spojitosti aj s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.09.2015 a uložil mu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, na výkon ktorého zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do stredného stupňa stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Ku všetkým vykonaným dôkazom na hlavnom pojednávaní odvolací krajský súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Tak, ako bolo konštatované v ostanom zrušujúcom uznesení tunajšieho krajského súdu pod sp. zn. 4To/130/2014 zo dňa 04.12.2014 (č .I. 1146-1151), napriek rozsiahlym dôkazom, a to výpovediam obžalovaného Q., svedkov U., ako aj listinnými dôkazmi, ako napr. zápisnica o vykonanej domovej prehliadke, možno uzavrieť, že tu boli produkované dve skupiny protichodných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti popiera od samého začiatku trestného stíhania. Žiadne poznatky o možnej drogovej trestnej činnosti obžalovaného nevyplývajú ani z výsluchov ďalších svedkov.

Z výpovedí svedkov však vyplýva, že priamo ani jeden neusvedčuje obžalovaného Q. zo spáchania skutku ale ani zo žalovanej trestnej činnosti. Pokiaľ z novo získaných dôkazov svedkovia U. (t. j. bývalí nájomníci v rodinnom dome obžalovaného, ktorí boli obvinení pre drogovú trestnú činnosť ešte predtým, ako sa vznieslo obvinenie proti obžalovanému a následne boli aj odsúdení) uviedli, že do trezoru, umiestneného v garáži obžalovaného oni prístup nemali, pričom ak okresný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa plne stotožnil aj so závermi domovej prehliadky, teda postupom orgánov činných v trestnom konaní pri jej vykonaní a jej výsledkom, súd uzavrel, že ohľadom jeho viny nie sú pochybnosti, krajský súd uvádza, že tento dôkaz žiadnym spôsobom neusvedčuje obžalovaného, nakoľko na sporných materiáloch. Treba ale uviesť aj to, že ani jeden z týchto dvoch svedkov nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný R. niekedy nakladal s drogami. Treba však uviesť aj to, že svedok U. bol ten, kto zbadal u obžalovaného v prednom dome na schodišti bezpečnostnú skrinku (trezor) a požiadal ho o jej zapožičanie, aby mal kam uskladniť svoje zbrane s tým, že napokon spolu s obžalovaným tú skriňu („trezor“) napokon spoločne umiestnili v montážnej jame, pričom svedok ohľadne kľúča od trezoru sa protichodne vyjadroval. Boli to napokon Z., u ktorých sa najprv našli drogy v obdobnom zložení, tri striekačky vydané D. boli totiž typovo i druhovo zhodné so striekačkami (s obsahom omamnej látky), ktoré boli nájdené v trezore, v montážnej jame a ktorých držba sa kladie za vinu obžalovanému Q., pričom tieto dve osoby boli aj obviňované a následne odsúdené (viď rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 4T/127/2012 zo dňa 30.10.2012). Treba pritom konštatovať, že zo znaleckého dokazovania vyplývalo, že stery obžalovaného Q. boli negatívne.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že pri vykonávaní domovej prehliadky dňa 16.04.2012 v C. na M. ktorého vlastníkom je Q. boli o. i. zaistené v garáži v montážnej jame vo vrchnej policike kovovej skrine (tzv. trezoru) napr. vecné stopy č. 10, 11 (psychotropné látky a to metamfetamín) v injekčných striekačkách ako stopa chemická a zároveň aj stopa biologická. Tieto skutkové okolnosti pritom nepochybne napíňajú znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Napokon však okolnosť, že v garáži, ktorej majiteľom je obžalovaný Q., boli nájdené psychotropné látky v obžalobe v uvedenom množstve, ani nebola medzi stranami sporná. Z uvedeného teda vyplýva, že sa nepochybne stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe a to vo vyššie uvedenej časti, ako aj to, že skutok napíňa aj znaky konkrétneho trestného činu, avšak nie je možné urobiť bezpečný záver o tom, že bolo dokázané, že sa skutku - pre ktorý je obžalovaný Q. stíhaný - dopustil on.

Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia

(R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Krajský súd v Bratislave v nadväznosti na vyššie uvedené úvahy konštatuje, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaného, a je potrebné konštatovať, že pri hodnotení dôkazov súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn objektívnych dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil práve obžalovaný.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že nie je možné nepochybne, t. j. bez rozumných pochybností, ustáliť, že metamfetamín, ktorý bol zaistený v priestoroch garáže (v montážnej jame - v trezore) patriacom obžalovanému patrilo, či prechovával práve obžalovaný a že to bol obžalovaný, ktorý predával, či organizoval predaj drog v čase uvedenom v obžalobe (odvolací súd opakuje, že práve tieto skutkové okolnosti boli podstatou trestnoprávne relevantného deja a práve o týchto skutkových okolnostiach existuje dôvodná pochybnosť). Práve z týchto dôvodov bolo potom na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Odvolací súd sa preto stotožňuje s dôvodmi písomne podaného odvolania obžalovaného v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o jeho vine - zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo, t. j. oslobodiť spod obžaloby, nakoľko sú tu pochybnosti o tom, či žalovaný skutok spáchal obžalovaný, ako je to uvedené v ust. § 285 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.